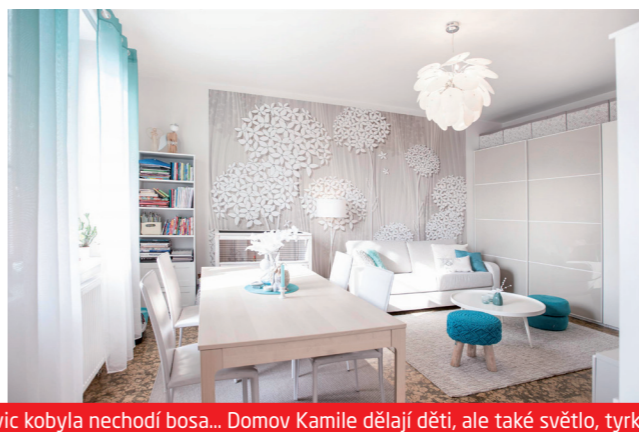

Kamila Douďerová vystudovala fakultu architektury na ČVUT, ale našla se v navrhování interiérů

Kovářovic kobyla nechodí bosa... Domov Kamile dělají děti, ale také světlo, tyrkysová barva a andělé. To všechno ve svém, byt' přechodném bytě, má.

NOVÝ DŮM

V pondělí 29. dubna ve 21.30 uvidíte na Primě premiéru - největší akci v historii pořadu. Bude se stavět celý domek! Reprízu pondělních proměn pak vysílá vždy v sobotu a neděli kolem poledne Prima LOVE.

Proč v pořadu stále setrváváte, co vás na něm láká?

Je primárně o přibězích... A mě baví dělat lidem radost, v mládí jsem dokonce přemýšlela, že budu lékařka. Chtěla jsem pomáhat lidem, ale mamka mi to zakázala, že bych nesnesla krev. Realizují se tedy v tomto duchu v JSSS. Konání dobra je taková lidská část. Profesně mě baví, že za tak krátký čas je realizace hotová, dotažená, nafocená - je to adrenalin.

Jaké okamžiky si vy osobně nejvíce vychutnáváte?

Asi předání. A možná také ještě chvíli před tím, kdy si s Františkem (František Kobližka, designér, pozn. red.) v dodělaném interiéru sedneme a užíváme si pocit dobře odvedené práce. Nestalo se ještě, že bychom si nebyli jisti, že se to bude těm lidem líbit. Vždycky ze sebe vydáme maximum a děláme to jen pro ty, kteří tam budou žít, takže na předání se vždy těším.

V čem je vaše práce jiná v běžném životě a v tomto pořadu?

V pořadu do procesu klienti nezasahují. Když si to klient platí sám, samozřejmě rozhoduje o všem. Návrh možná vznikne stejně rychle, ale realizace je náročnější. Klient se třeba rozhodne použít levnější světla, protože mu dražší přijdou zbytečná. Proti tomu v televizní proměně se snažím vše pořídit v nižší cenové kategorii

a investovat více třeba právě do světla, protože v interiéru to bude stát za to. Nemusím dlouze zdůvodňovat, že pět tisíc navíc bude hrát takovou roli. V televizi mám jedinou povinnost - dodržet přání klienta, rozpočet a termín.

Jak se podle Kamily Douďerové míchá koktej s názvem „moderní bydlení“?

Pokud to má být recept na koktejl, který si člověk připraví sám doma, doporučila bych neutrální základ - jednoduchý nábytek, i kdyby měl být v rustikálním stylu. Hlavně držet jednu dřevinu, dřevodekor, třeba dub. Pro příznivce moderního, minimalistického stylu je pak jistota kombinace šedé a bílé. Pokud jde o přísady - je dobré tento základ ozvláštnit barvami. Barevnost doporučuji realizovat jen v doplňcích nebo věcech, které se dají vyměnit.

Takže laik se třeba do malování výraznými barvami nemá pouštět?

Nerada bych se někoho dotkla, ale asi se mi zatím nestalo, že by pokus třeba o vymalování jedné stěny výraznou barvou skončil úspěchem, že bych přišla a řekla si: „Ježíš, to je povedené!“ Je opravdu těžké barvy správně nakombinovat a vyvážit. Lidem obecně se daří spíš zařídit něco osobitého - například zrekonstruovat starou stodolu nebo chalupu, do které si dají starý sud nebo šicí stroj. Je to asi tím, že k tomu mají vztah.

Jak se díváte na současnou výstavbu? Co je největším nešvarem a naopak co je dobré?

Osobně vidím jako nešvar, že urbanismus dnes končí na poli územního plánu. Developpeři se snaží plochy vydělat, a chybí urbanistická kompozice. Uvedu příklad - dřív se třeba zachovávala široká cesta, aby z jednotlivých domů byl výhled na kostel. Dnes se nepřemýšlí o výhledech, ale ani o plochách pro zeleň v ulicích a satelitní města jsou strašně vyprahlá. Pás zeleně je k ničemu, protože z něj nikdo nic nemá. To vidím jako největší

„Lidé snadno podlehnou slevám a také domněnce, že si všechno zvládnou udělat sami.“

chybu, díky níž jsou nová města v podstatě sídliště naležato.

A jaké nejčastější chyby děláme při zařizování interiérů?

Jsem taková ochraňovatelé, neradi se zbavujeme věcí. Stává se mi, že přijdu do interiéru a lidé jsou rádi, že rozhodnu za ně, co půjde pryč. Si ce chtějí změnu, ale nemají sílu věci vyhodit.

Máte zkušenosti ze zahraničí, můžete srovnávat - jaký je český vkus, jde-li o bydlení?

Otázka je, jestli to není spíš český nevкус... (smích) Nechci se opravdu nikoho dotknout nebo někoho urazit. Ale je to tak, že my Češi obecně hodně přejímáme - z Ameriky, Francie, nemáme na bydlení vlastní názor. Teď je třeba na vzestupu Skandinávie - všechno je ve stylu nordic - šedá a bílá. Mně se to taky líbí, ale není to žádný typický český styl. Jsem hrozně ovlivnitelní. Nevím, jak je to možné, ale u Slováků to tak už třeba není...

V čem se podle vašich zkušeností Češi cítí nejlépe? Co si nejčastěji kupují?

Trend je akce, akce, akce - lidé snadno podlehnou slevám a také domněnce,

že si všechno zvládnou udělat sami. To si myslím, že je chyba. Lepší je mít odborníkem zpracovaný návrh a koncepčně postupovat podle něj a třeba našetřit na konkrétní sedačku, která je sice dražší, ale pohodlnější a kvalitnější, a do interiéru dobře zapadne.

Je pro nás něco typické?

Když už si někdo nechá vypracovat návrh od odborníka, v mnoha případech už si to chce zrealizovat sám, protože si jednotlivé vybavení třeba sežene levněji po internetu. I když jde třeba o hodně bohatého klienta, ve výsledku přesto šetří. Už jsem se naučila obhajovat své myšlenky a návrhy, ale vím, že finance jsou často rozhodující.

Máte vy osobně vůbec čas řešit své bydlení? Co k dobrému pocitu domova potřebujete?

Bydlím nyní v přechodném bytě, malém 2+kk. A zjistila jsem, že to, kde se cítím dobře, není o metrech čtverečních, ale o tom, že jsem si ten malý prostor zařídila ve svém stylu. Že tam je barva, kterou miluju, tedy tyrkysová, že je tam světlo, protože mám světlý interiéru, dále že tam mám spoustu osobních věcí - sbírám anděly. Taký mám ráda 60. léta a retro - domov a pohodovou atmosféru mně

navozují i retro křivky. Je to podnájem, nechtěla jsem investovat do vestavěných skříní a podobně, vybavení pochází z běžně dostupné nabídky, ale doplnila jsem to zajímavou tapetou, pořídila si tyrkysovou retro lednici a všechno sledila. Mně zkrátka domov dělá světlo, tyrkysová barva a andělé. A děti. Děti mají domov tam, kde je máma. A máma má domov tam, kde jsou děti...

„Profesně mě na pořadu baví, že za tak krátký čas je realizace hotová, dotažená, nafocená - je to adrenalin.“

DESIGNÉRKA KAMILA DOUDĚROVÁ ČEŠI NA BYDLENÍ RÁDI ŠETŘÍ A SCHRAŇUJÍ

S REALITY SHOW JAK SE STAVÍ SEN (JSSS), KTEROU TELEVIZE PRIMA VYSÍLÁ UŽ NEUVĚRITELNÝM DVANÁCTÝM ROKEM, JE KAMILA DOUDĚROVÁ SPJATÁ OD SAMOTNÉHO POČÁTKU. V rozhovoru prozradila, co ji na něm nejvíce baví a které okamžiky jsou pro ni nejsilnější. Požádali jsme ji také, aby poradila, jak bydlet opravdu moderně a jakých chyb se vyvarovat. A že se svých rad sama drží, dokazuje její malý byt, do kterého nás pozvala na návštěvu.

Jste v pořadu Jak se staví sen od začátku. Co vám dal, nejen pokud jde o profesní život?

Dal mi strašně moc, vlastně mě nasměroval do interiéru. Studovala jsem totiž na ČVUT fakultu architektury, obor sociální stavby, kde jsme se cvičili v rozměrech bezbariérovosti, zabývali se slepeckými knihovnami, denními stacionáři. Díky pořadu jsem zjistila, že je mi blízké být v kontaktu s klientem a navrhovat něco osobního

přímo pro něj, protože interiéru je velmi osobní. Zpětně jsem si uvědomila, jak jsem se na škole trápila, protože mě samozřejmě neminula spousta technických věcí. Všechno jsem to sice odstudovala, ale necítila jsem se

jako ryba ve vodě. Pořad tehdy produkoval Petr Lesák a hledal tři odborníky - designéra, architekta a projektanta. Já byla v roli architekta, ale časem se ukázalo, že nuance mezi jednotlivými profesemi je jen velice malá...

Jak se staví sen Extra 2019 Milovníci koní Lucii přihlásily do pořadu její sestry. Kamila Douďerová a František Kobližka jí připravili životní překvapení.